

Tento příspěvek není pozvánkou do farní knihovny, je to pozvánka na výlet. Geolog Václav Cílek kdesi píše: „Kdybych měl odpovědět, který ze všech českých krajů je nejméně opomíjený a nejméně známý, odpověděl bych, že všechny, ale že střední Čechy zastíněné Prahou jsou na tom nejhůř.“ Já bych dodal, že ještě hůř je na tom Hřebečsko. Tam vás chci pozvat. Slyšeli jste o něm někdy? Je to přitom místo nebývalé: když jedete od Svitav, rovina, nuda, šed'. Vyjedte však po silnici 35 ke kapli sv. Josefa „po staré“ nad Hřebečský tunel a naskytne se vám strhující pohled, skoro jako odněkud ze strání nad Blatnem, na Středohoří. Tady ovšem koukáte z Čech dolů na Malou Hanou, z výšky nějakých 100 metrů. Zde končí Český masiv a otevírají se moravské úvaly – málokde to uvidíte líp než na tomto místě. Ale proč vás chci pozvat právě sem? Protože kousek odtud, zaklesnut v malebném údolí lemovaném pasoucím se dobyt看em, je Koclířov. V něm se nachází „národní středisko fatimského apoštolátu pro Českou republiku“.

Neprašit vás do očí působivé gotické kostely jako v Chomutově, na to je to tady moc velký zapadákov. Místo vévodí strohý, pseudogotický kostel sv. Alfonse a Panny Marie Fatimské s fádni barvotiskovou výzdobou z 19. století a klášterní budova. Na tom však nesejde. Vždycky když jsem tady, zasáhne mě zvláštní směs prostého „babičkovského“ venkovského křesťanství a kosmopolitního katolicismu. Mně se tam chce pokaždé zůstat, ubytovat se na pár dní v chatičce na stráni nad klášterními zahradami, navštívit kapli Panny Marie Nazaretské nebo poutní místo sv. Filomény, pomodlit se v kapli sv. Jana Pavla II., zajít na pivo do místní hospody, vzít děti do klášterní cukrárny... Zajedte tam ideálně v sobotu, to tu bývají hojně navštěvované poutě (jsme skoro na Moravě!).

Naše milá šéfredaktorka mě požádala o téma adventní a já zase skončil u apokalypsy – fatimské zjevení má přece co do činění s Apokalypsou. Tohle je malý nostalgický adventní dárek pro vás Chomutovany, kteří jste o Hřebči nikdy neslyšeli. Pozvání do mého rodného kraje, který je na první pohled trochu nudný. Kdybych si mohl vybrat, právě tady bych chtěl strávit advent, v klidu a ztišení, a hloubal třeba nad slovy Panny Marie Fatimské: „A nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí.“

Honza

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS C

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
28.11.	1. adventní	Jer 33,14-16	1Sol 3,12-4,2	Lk 21,25-28.34-36
5.12.	2. adventní	Bar 5,1-9	Flp 1,4-6.8-11	Lk 3,1-6
12.12.	3. adventní	Sof 3,14-18a	Flp 4,4-7	Lk 3,10-18
19.12.	4. adventní	Mich 5,1-4a	Zd 10,5-10	Lk 1,39-45

Dvojlístek

od Panny Marie Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově
 Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01
 tel.: 474651396
 e-mail: dvojlístek.chomutov@seznam.cz
 web: www.farnostchomutov.cz

173. ČÍSLO

advent 2021

Milí farníci, přátelé,

vstupujeme, díky Boží milosti, na novou cestu Adventu... Jaký letos bude? Advent – Pán přichází. Ano, On přichází na konci věků, ale také už dnes. A tento čas je nám nabízen, abychom se připravili na tento Pánův příchod, aby to byl pro každého z nás čas požehnaný....

Vánoční shon po nákupu dárků už dávno u mnohých začal, zábavný program obce a města připravily, třebaže s otazníkem, co všechno bude či nebude kvůli proticovidovým opatřením možné... Člověk prochází kolem toho všeho shonu, hluku a pádění, klábosení a kupování a nemůže se snad nezamyslet nad tím, že ne všechno si můžeme koupit a že to nejlepší na Vánoce neseženeme na Black Friday ani v žádné jiné akční nabídce.

Církev nám nabízí speciální období, kdy se můžeme zastavit a zkusit v sobě objevit kořen Jesse. „Vyrází ratolest z pahýlu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a bázně před Hospodinem. Má zálibu v bázni před Hospodinem.“ (Iz 11)

Toto objeovávání je výzvou pro každého z nás a je jen otázkou, jak dobře se začínajícím adventem naložíme. Objevovat můžeme třeba prostřednictvím rorátní mše svaté, která se slaví při rozbřesku dne a při svíčkách. I na adventním věnci jsou svíce, které můžeme rozsvěcovat při modlitbě ve svých domovech. Zajisté však nadějí naplněná slova adventní písně „Ejhle, Hospodin přijde,“ vyzní daleko radostněji ze srdce adventně ztišeného, než ze srdce obtěžkaného předvánočním shonem za „zaručené“ nejlepšími dárky v době, kdy toho možná vlastníme až příliš.

Nenechejme se okrást o vzácný čas ztišení a proměnění před Boží Tváří
 P. Alois

STANE SE

V sobotu **27.11.** večer začíná **DOBA ADVENTNÍ**. V tento večer církev zvláště myslí v modlitbách na všechny počaté děti.

- V neděli **28.11. o 1. neděli adventní budou žehnány adventní věnce** při všech bohoslužbách.
- V neděli **28.11. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Údlicích.

pozor změna **Ranní mše svaté v týdnu v DOBĚ ADVENTNÍ jsou v 7.00 hod.**

- V pondělí **29.11. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na faře a večerní mše sv. v **18.00 hod.** v děkanském kostele.
- Ve čtvrtek **2.12. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V pátek **3.12. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.

V sobotu **4.12. bude farní rekolekce – duchovní obnova farnosti**. Začínáme mši sv. v **7.00 hod.** a pokračujeme snídaní na faře a přednáškami v kapli. Zakončení kolem 11 hod.

- V sobotu **4.12. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V neděli **5.12.** bude při mši sv. v **10.00 hod.** pozván též **sv. Mikuláš**. Děti a rodiče, jste zvláště zváni na tuto mši sv.

V neděli **5.12. v 11.30 hod. bude v Droužkovicích poutní mše sv. Jste srdečně zváni!**

- V neděli **5.12. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.

• Ve středu **8.12. je Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu**, prosím, pamatujte na účast na mši svaté. Ta bude v 7.00 a v 18.00 v děkanském kostele a v 17.00 v kostele sv. Barbory.

- V neděli **12.12. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Údlicích a **ve 14.00 hod.** bude mše sv. v Březně v kostele sv. Petra a Pavla.

• V pondělí **13.12. v 15.30hod.** bude modlitební setkání seniorů na faře a **v 18hod.** mše sv. v děkanském kostele.

- Ve čtvrtek **16.12. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V sobotu **18.12. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V neděli **19.12. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Droužkovicích.

V týdnu od **15.12. – 20.12.** můžete na děkanství přinést **balíčky cukroví pro nemocné**.

Příležitost k přijetí svátosti smíření před vánočními svátky bude takto:

V děkanském kostele Nanebevzetí P. Marie tato možnost bude **v pondělí 20.12. od 16.00 – 18.00 hod.**

V kostele sv. Barbory v úterý 21.12. přede mší sv. od 16.00 hod.

Během samotných svátků to již bývá obtížné. Využijte tedy tyto možnosti, aby slavení Vánočních svátků bylo především narození Krista Pána v našich srdcích.

SVATÁ ADÉLA

Svatou Adélu, latinsky Adalheidis, si budeme připomínat 16. prosince. Je patronkou šlechticů, nevěst, vdov, rodičů s mnoha dětmi, vyhnanců či zneužívaných vězňů.

Pocházela z Burgundska (dnes francouzský region) a byla dcerou krále Rudolfa II. Poprvé se provdala r. 947 za Lothara II. do Itálie. Dvakrát ovdověla. Po Lotharově smrti byla i s dcerou vězněna Berengarem II., který z ní chtěl mít snachu. V roce 951 se provdala za Ottu I., s nímž měla čtyři děti a po deseti letech se stala císařovnou, kterou zdobily křesťanské ctnosti, včetně pokory a lásky k bližním, živá víra a velká důvěra v Boha. Roku 973 byla opět vdovou, syn Otta II. se stal císařem. Vzal si však hašteřivou ženu a z jejího popudu i přičiněním nedobrych přátel, matku Adélu v r. 978 vyhnal ode dvora. Po jejím odchodu ale Otta II. propadl rozmařilému životu a s vyhnáním zbožné a opatrné rádkyně začal ztrácet u knížat i biskupů náklonnost a úctu. Silou modliteb však dosáhla Adéla synova obrácení a vrátila se na císařský dvůr. Čekaly ji sice ještě další bolesti, ale ona tak jako po celý život setrvala v důvěře Bohu a v lásce k bližním.

Zakládala také chrámy a kláštery a v jednom z nich, v 68 letech, zemřela, když dříve pochovala všechny své děti i bratra.

převzato z www.catholica.cz, upraveno

CHCEME-LI ZAKUSIT VÁNOČNÍ RADOST, MUSÍME NĚCO “UDĚLAT”

Poznání, že Bůh přichází na svět, aby se stal služebníkem člověka, aby mu dal část své svatosti, je pramenem nevysychající radosti. Bylo by osudné odmítat tuto radost. Těšíme-li se ovšem a připravujeme na velké vánoční tajemství, na příchod Boha v lidské podobě na zemi, bylo by příliš jednoduché uvažovat o něm jen jako divák a pozorovatel.

Podstatné je, že mu dovolíme přijít k nám, že „otevřeme brány dokořán“, jak zpíváme v adventu. **Chceme-li se podílet na velké vánoční radosti, musíme něco „udělat“: ne ale žádné velké a senzační věci**, postačí, ukážeme-li dobrou vůli utvářet svůj život podle tajemství, jež Vánoce přinášejí. Možná se rozhodneme vyhradit si každý den zvláštní chvíli na modlitbu anebo dáme najevo přátelství někomu ve svém okolí, kdo nám není nijak zvlášť sympatický.

Brzy přijdeme na to, že tato předsevzetí nedokážeme dokonale naplnit, ale **právě tím, že si uvědomíme svou bezmoc, otvírají se v nás dveře, jimiž může vstoupit Spasitel**. Dokud jsme nezačali zpytovat hlubiny své bezmoci, necítíme jeho potřebu, a tak jsou před námi zavřeny brány velké radosti, kterou přináší Ježíš. Prožijeme-li bolestně vlastní neschopnost a zatoužíme-li po pomoci, jsme připraveni přijmout osvobozující vánoční poselství.

Zpracováno podle knihy *W. Stinissena: I dnes je den Boží – rozjímání na celý rok*, převzato z www.pastorace.cz